Dosarul nr. 4r-2316/25 Judecătoria: Chișinău (sediul Buiucani)
4-24096502-02-4r-25062025 Judecător: Natalia PATRAȘCU

D E C I Z I E
în numele Legii

12 august 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către avocata Doina CREȚU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional Iurie CREȚU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3235/2024 din 01 aprilie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria /nr. MAI06 645369 din 31 iulie 2024, în privința lui **Iurie CREȚU,** în temeiul art.238 alin.(3) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 28.08.2024 până la 01.04.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 25.06.2025 până la 12.08.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 31 iulie 2024, ora 15:46, agentul constatator din cadrul DP „Centru" a INSP al IGP, VECHIU Ion, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 645369, prin care CREȚU Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale ceea ce constituie suma de 1500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Agentul constatator a reținut în sarcina lui CREȚU Iurie precum că el, la 31 iulie 2024, ora 15:39, aflându-se în mun. Chișinău, sect. Botanica, la intersecția str. ***** conducând automobilul de model ***** a comis fapta contravențională manifestată prin: încălcarea regulilor de oprire și neacordare de prioritate pietonilor, astfel ignorând prevederile pct.11 lit.f) a Regulamentului Circulației Rutiere.

La 16 august 2024, CREȚU Iurie a depus prin intermediul cancelariei DP „Centru” a INSP al IGP - contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 645369 şi a deciziei de sancționare din 31 iulie 2024, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional intentat în privința lui CREȚU Iurie, din motivul lipsei faptei contravenției.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3235/2024 din 01 aprilie 2025,* a fost respinsă contestației depusă de CREȚU Iurie, a.n. *****, IDNP *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 645369 și a deciziei de sancționare din 31 iulie 2024, în baza art.238 alin.(3) Cod contravențional.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, avocata Doina CREȚU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional Iurie CREȚU, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3235/2024 din 01 aprilie 2025, cu încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenției.*

În motivarea recursului declarat, a menționat recurentul că instanța de fond a pronunțat o hotărâre neîntemeiată, fără a aprecia corect circumstanțele cauzei și probele administrate. Recurenta susține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu încălcarea prevederilor legale, întrucât refuzul său de a semna procesul-verbal nu a fost certificat în mod corespunzător.

Se menționează că, deși în procesul-verbal este indicat un martor asistent – TROFIMOV Eugen, lipsesc datele obligatorii de identificare ale acestuia, precum adresa de domiciliu și numărul de telefon, fapt contrar prevederilor art.446 alin.(6) Cod contravențional. Totodată, în exemplarul procesului-verbal deținut de contravenient lipsește mențiunea privind certificarea refuzului de semnare prin prezența unui martor, ceea ce, potrivit recurentului, atrage nulitatea absolută a actului conform art.445 Cod contravențional.

Apărarea mai susține că agentul constatator nu a acumulat suficiente probe pentru demonstrarea vinovăției sale, iar circumstanțele reținute în procesul-verbal nu au fost confirmate în mod corespunzător. De asemenea, se contestă aprecierea instanței de fond privind legalitatea procedurii de întocmire a procesului-verbal, argumentându-se că lipsa datelor martorului și nerespectarea procedurii de certificare a refuzului de semnare afectează valabilitatea actului contravențional.

În concluzie, apărarea solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 645369 și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenției.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, *în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.*

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

În acest sens, Colegiul penal, având în vedere modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură

penală și a Codului contravențional)”, în vigoare din 22.08.2023, precum și prevederile art.447 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, aplicabile corespunzător, a dispus examinarea recursului în procedură scrisă, în lipsa părților, cu asigurarea dreptului acestora de a prezenta referințe, obiecții sau alte demersuri procesuale.

Astfel, părțile au fost legal înștiințate despre data, ora și locul examinării recursului, fiindu-le comunicat dreptul de a depune, prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe asupra cererii de recurs, completări sau alte cereri, cu cel puțin o zi înainte de data examinării cauzei.

Întrucât părțile au fost informate în mod corespunzător despre drepturile lor procesuale și posibilitatea de a-și expune poziția în scris, Colegiul penal a examinat cauza contravențională în lipsa acestora, în conformitate cu procedura prevăzută de lege.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia *de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de avocata Doina CREȚU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional Iurie CREȚU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3235/2024 din 01 aprilie 2025, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul şi menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește*

fapta îşi dă seama şi prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod uşuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenția se săvârşeşte cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârşită cu intenție dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârşită din imprudență dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.*

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. Potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, la 31 iulie 2024, ora 15:46, agentul constatator din cadrul DP „Centru” a INSP al IGP, VECHIU Ion, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 645369, prin care CREȚU Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, pentru faptul că la 31 iulie 2024, ora 15:39, aflându-se în mun. Chișinău, sect. Botanica, la intersecția str. ***** conducând automobilul de model *****(*****, anul producerii *****), cu n/î *****, a comis fapta contravențională manifestată prin: încălcarea regulilor de oprire și neacordare de prioritate pietonilor, astfel ignorând prevederile pct.11 lit.f) a Regulamentului Circulației Rutiere.

Astfel, acțiunile lui CREȚU Iurie, au fost calificate de reprezentantul autorității din care face parte agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, VECHIU Ion, în baza art.238 alin.(3) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 30 unități convenționale ceea ce constituie suma de 1500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

La data de 16 august 2024, CREȚU Iurie a depus prin intermediul cancelariei DP „Centru" a INSP al IGP - contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 645369 şi a deciziei de sancționare din 31 iulie 2024, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional intentat în privința lui CREȚU Iurie, din motivul lipsei faptei contravenției.

Drept consecință, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3235/2024 din 01 aprilie 2025*,* a fost respinsă contestației depusă de CREȚU Iurie, a.n. *****, IDNP *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 645369 și a deciziei de sancționare din 31 iulie 2024, în baza art.238 alin.(3) Cod contravențional.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

8. ***Cu referire la legalitatea*** procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

Totodată, procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, beneficiază de o prezumție relativă de autenticitate, veridicitate și legalitate sub aspectul constatărilor efectuate, până la proba contrară. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că utilizarea prezumțiilor de fapt și de drept nu este, în sine, incompatibilă cu prevederile Convenției, cu condiția respectării unor limite rezonabile, raportate la gravitatea faptelor și cu garantarea dreptului la apărare (a se vedea cauza *Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, şi cauza Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, hotărârea din 20 martie 2001*).

Constatarea faptei contravenționale presupune activitatea agentului constatator de identificare și administrare a probelor privind existența contravenției, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, aplicarea sancțiunii contravenționale sau, după caz, transmiterea cauzei spre examinare organului competent.

În speță, Colegiul penal constată că agentul constatator a demonstrat existența situației de fapt prin probele administrate la dosar, apreciate atât de instanța de fond, cât și de instanța de recurs. În aceste condiții, prezumția de legalitate, autenticitate și veridicitate a procesului-verbal cu privire la contravenție nu a fost răsturnată de către recurent.

Analizând conținutul procesului-verbal seria/nr. MAI06 645369 prin prisma prevederilor art.443 Cod contravențional, Colegiul constată că acesta cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de lege, inclusiv data, ora și locul întocmirii, funcția, numele și prenumele agentului constatator, datele de identificare ale persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, descrierea faptei, circumstanțele relevante ale cauzei, încadrarea juridică a faptei, norma contravențională aplicată, precum și mențiunile referitoare la drepturile și obligațiile persoanei sancționate.

De asemenea, Colegiul reține că agentul constatator a descris fapta imputată într-un mod suficient de clar și precis, astfel încât persoana sancționată să poată înțelege natura acuzației formulate și să-și exercite în mod efectiv dreptul la apărare. Descrierea faptei permite identificarea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, fără a exista incertitudini cu privire la împrejurările comiterii acesteia.

În ceea ce privește nulitatea procesului-verbal, Colegiul penal reține că, potrivit art.445 alin.(1) Cod contravențional, nulitatea absolută intervine doar în cazul neconsemnării mențiunilor expres prevăzute de lege, și anume lipsa datelor privind agentul constatator, persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal, data întocmirii, circumstanțele comiterii faptei, încadrarea juridică, semnătura agentului constatator sau, în cazul refuzului contravenientului de a semna, lipsa semnăturii martorului asistent.

Prin urmare, Colegiul respinge argumentele recurentului privind nulitatea actului contestat, deoarece procesul-verbal cu privire la contravenție conține toate elementele obligatorii prevăzute de lege, iar pretinsele încălcări invocate de apărare nu se circumscriu cazurilor de nulitate absolută prevăzute de art.445 alin. (1) Cod contravențional.

Referitor la argumentele recurentului privind pretinsa nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, determinată de lipsa semnăturii martorului asistent pe exemplarul înmânat contravenientului, precum și de lipsa unor date de identificare complete ale acestuia, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.446 alin.(6) Cod contravențional, în cazul refuzului persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție de a-l semna, acest fapt se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin unui martor, cu indicarea datelor de identificare ale acestuia. Norma respectivă are drept scop confirmarea obiectivă a împrejurării refuzului persoanei de a semna actul procedural și garantarea integrității procedurii de constatare a contravenției.

Totodată, Colegiul reține că aplicarea sancțiunii nulității absolute nu operează pentru orice pretinsă neregularitate procedurală, ci doar în situațiile expres prevăzute de art.445 alin.(1) Cod contravențional, atunci când lipsesc mențiuni esențiale care afectează însăși existența și valabilitatea actului procedural.

În speță, din examinarea materialelor cauzei rezultă că refuzul lui CREȚU Iurie de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție a fost consemnat, iar această împrejurare a

fost certificată prin semnătura martorului asistent TROFIMOV Eugen, aplicată pe exemplarul original al procesului-verbal aflat la materialele cauzei.

Colegiul penal nu poate reține argumentul apărării potrivit căruia lipsa semnăturii martorului asistent pe exemplarul remis contravenientului ar atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Or, legea nu stabilește obligația ca toate exemplarele procesului-verbal remise părților să conțină în mod obligatoriu aceleași mențiuni grafice sau aceleași semnături, ci impune ca actul original, care materializează procedura desfășurată de agentul constatator, să cuprindă elementele prevăzute de lege. În acest sens, copia procesului-verbal transmisă contravenientului are rolul de a-i permite acestuia să cunoască conținutul actului întocmit împotriva sa și să își exercite dreptul la apărare, nefiind un act procedural distinct a cărui lipsă de semnătură a martorului asistent să conducă, prin ea însăși, la nulitatea procesului-verbal original.

Mai mult, din materialele cauzei nu rezultă că persoana sancționată ar fi fost lipsită de posibilitatea efectivă de a contesta actul întocmit sau că lipsa semnăturii martorului pe copia procesului-verbal i-ar fi cauzat o vătămare procesuală concretă. Contravenientul a exercitat dreptul de contestare a procesului-verbal, a formulat apărări și a beneficiat de examinarea cauzei de către instanțele de judecată.

Cu referire la critica privind lipsa unor date de identificare ale martorului asistent, Colegiul penal reține că, într-adevăr, art.446 alin.(6) Cod contravențional prevede indicarea numelui, prenumelui, adresei de domiciliu și numărului de telefon al acestuia. Totuși, analiza acestei împrejurări trebuie efectuată prin prisma consecințelor juridice prevăzute de lege și a existenței unei eventuale vătămări a drepturilor procesuale ale persoanei sancționate.

În speță, în procesul-verbal este indicată identitatea martorului asistent – TROFIMOV Eugen a.n. *****, acesta aplicându-și semnătura pentru confirmarea refuzului contravenientului de a semna actul. Faptul că anumite date suplimentare de identificare ale martorului nu au fost inserate în cuprinsul procesului-verbal nu afectează existența confirmării refuzului de semnare și nu infirmă împrejurarea că această procedură a avut loc.

Or, scopul participării martorului asistent nu este de a confirma vinovăția persoanei sancționate, ci exclusiv de a certifica faptul procedural al refuzului de semnare. Acest fapt a fost confirmat prin semnătura martorului aplicată pe originalul procesului-verbal.

De asemenea, Colegiul penal apreciază ca neîntemeiat argumentul privind imposibilitatea audierii martorului asistent în lipsa datelor sale complete de contact. Or, apărarea nu a demonstrat că a solicitat audierea acestuia și că o asemenea audiere ar fi fost împiedicată exclusiv din cauza lipsei datelor menționate în procesul-verbal.

Prin urmare, Colegiul constată că neregularitățile invocate de recurent nu constituie încălcări esențiale de natură să atragă nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, prevăzută de art.445 alin.(1) Cod contravențional.

În consecință, instanța de recurs reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea condițiilor legale, iar argumentele apărării referitoare la semnătura și identificarea martorului asistent nu sunt suficiente pentru a răsturna prezumția de legalitate și temeinicie a actului contestat.

9. ***Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție și al vinovăției persoanei sancționate***, Colegiul penal reține că verificarea temeiniciei actului de

constatare presupune examinarea existenței unui probatoriu suficient, pertinent și concludent care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil admis în materia contravențională, existența faptei, întrunirea elementelor constitutive ale contravenției și vinovăția persoanei sancționate.

Potrivit art.425 alin.(1) și (2) Cod contravențional, *probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului și la stabilirea vinovăției acestuia. În calitate de probe sunt admise, între altele, procesul-verbal cu privire la contravenție, explicațiile persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, declarațiile martorilor, înscrisurile, înregistrările audio și video, precum și orice alte mijloace de probă prevăzute de lege.* La rândul său, art. 42 alin.(1) Cod contravențional stabilește că *procesul-verbal cu privire la contravenție este actul procedural prin care se individualizează fapta ilicită și persoana făptuitorului, acesta fiind întocmit de agentul constatator în baza constatărilor personale și a probelor administrate.*

Colegiul reține că procesul-verbal cu privire la contravenție nu beneficiază de o forță probantă absolută și nu exonerează autoritatea de obligația de a demonstra vinovăția persoanei. Totodată, acesta constituie un mijloc de probă legal, care urmează a fi apreciat împreună cu întregul material probator administrat în cauză, potrivit principiului liberei aprecieri a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că statele dispun de o marjă de apreciere în reglementarea sistemului probator și a valorii mijloacelor de probă, cu condiția ca procedura, privită în ansamblul său, să respecte exigențele unui proces echitabil și drepturile apărării. Astfel, în cauza *Bosoni c. Franței* (hotărârea din 7 septembrie 1999), Curtea a reținut că admisibilitatea și aprecierea probelor aparțin, în principiu, jurisdicțiilor naționale, iar rolul instanței europene este de a verifica dacă procedura, în ansamblul ei, a fost echitabilă. De asemenea, în cauza *Salabiaku c. Franței* (hotărârea din 7 octombrie 1988), Curtea a reținut că prezumțiile de fapt și de drept nu sunt incompatibile cu art.6 § 2 din Convenție, atât timp cât acestea sunt menținute în limite rezonabile, ținându-se seama de gravitatea mizei litigiului și fiind respectate drepturile apărării.

Raportând aceste principii la circumstanțele prezentei cauze, Colegiul constată că vinovăția lui CREȚU Iurie nu rezultă exclusiv din constatările agentului constatator, ci dintr-un ansamblu probator coerent, format din procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 645369 din 31 iulie 2024, întocmit în baza constatărilor personale ale agentului constatator, precum și din înregistrarea video anexată la materialele dosarului (f.d. 15), probă obiectivă care confirmă în mod direct împrejurările consemnate în procesul-verbal.

Din examinarea înregistrării video rezultă că autovehiculul de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, condus de CREȚU Iurie, s-a apropiat de trecerea pentru pietoni în timp ce pietonii erau deja angajați în traversarea regulamentară a carosabilului. Imaginile relevă că pietonii erau perfect vizibili conducătorului auto, iar acesta nu a redus viteza și nu a oprit pentru a le acorda prioritatea prevăzută de lege, continuându-și deplasarea prin fața acestora.

În aceste condiții, Colegiul constată că situația de fapt consemnată de agentul constatator este confirmată în mod obiectiv prin mijlocul tehnic de probă administrat în cauză, neexistând contradicții între procesul-verbal și înregistrarea video.

10. Analizând elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, Colegiul reține că *obiectul juridic special* îl constituie relațiile sociale privind siguranța circulației rutiere și protecția participanților la trafic, în special a pietonilor. Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta constă în neacordarea priorității legale pietonilor aflați în situațiile prevăzute de Regulamentul circulației rutiere. Potrivit pct.11 lit.f) din Regulament, la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată conducătorul vehiculului este obligat să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului și intenționează să traverseze, precum și celor care sunt deja angajați în traversarea drumului pe direcția de deplasare a vehiculului.

Din probele administrate rezultă fără echivoc că, la momentul apropierii autovehiculului condus de recurent, pietonii se aflau deja angajați în traversarea regulamentară a carosabilului, astfel încât obligația de acordare a priorității devenise incidentă. Cu toate acestea, recurentul și-a continuat deplasarea fără a opri și fără a permite traversarea în condiții de siguranță, conduită care întrunește în mod integral elementul material al contravenției reținute în sarcina sa.

În ceea ce privește *latura subiectivă*, Colegiul constată că fapta a fost săvârșită cel puțin din imprudență, în sensul art.14 alin.(3) Cod contravențional. Conducătorul auto avea posibilitatea efectivă de a observa pietonii și obligația legală de a adapta viteza și conduita sa la condițiile concrete de trafic, însă nu a manifestat diligența impusă de normele circulației rutiere, încălcând obligația de a acorda prioritate pietonilor.

Prin urmare, din ansamblul probelor administrate rezultă că sunt întrunite toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, respectiv obiectul juridic, latura obiectivă, subiectul contravenției și latura subiectivă.

Colegiul nu poate primi argumentele recurentului potrivit cărora agentul constatator nu ar fi administrat suficiente probe ori că vinovăția sa nu ar fi fost demonstrată. Aceste susțineri sunt infirmate de materialul probator existent la dosar, în special de înregistrarea video, care constituie o probă obiectivă și independentă și care confirmă în mod direct împrejurările descrise în procesul-verbal.

Totodată, recurentul nu a prezentat nici în fața instanței de fond și nici în calea de atac vreo probă aptă să infirme constatările agentului constatator sau să demonstreze o altă situație de fapt. Nu au fost depuse înregistrări video, declarații ale unor martori, expertize ori alte mijloace de probă din care să rezulte că pietonii nu se aflau în traversarea regulamentară ori că obligația de acordare a priorității nu era incidentă în circumstanțele cauzei.

Colegiul subliniază că simpla contestare a procesului-verbal și negarea vinovăției nu sunt suficiente pentru a răsturna concluziile care rezultă dintr-un ansamblu probator obiectiv, coerent și concordant. Existența unei opinii diferite asupra modului de desfășurare a evenimentelor nu echivalează cu demonstrarea netemeiniciei actului contestat, în lipsa unor probe contrare care să creeze un dubiu rezonabil asupra situației de fapt reținute. În aceste condiții, Colegiul constată că procesul-verbal cu privire la contravenție este susținut de un probatoriu suficient, pertinent și concludent, iar prezumția de nevinovăție de care beneficiază

persoana sancționată a fost răsturnată prin probe administrate în mod legal și examinate contradictoriu în fața instanței.

11. În ceea ce privește sancțiunea contravențională aplicată, Colegiul penal constată că aceasta este legală, proporțională și corespunzător individualizată în raport cu gravitatea faptei săvârșite.

Potrivit art.41 alin.(1) Cod contravențional, *sancțiunea contravențională constituie o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare, aplicată în scopul prevenirii săvârșirii de noi contravenții atât de către contravenient, cât și de către alte persoane*. Totodată, potrivit principiului proporționalității consacrat de art.9 Cod contravențional, *sancțiunea trebuie să fie adecvată gradului de pericol social al faptei și circumstanțelor concrete în care aceasta a fost săvârșită.*

În speță, Colegiul reține că agentul constatator a aplicat sancțiunea prevăzută de art.238 alin.(3) Cod contravențional, respectiv amendă în cuantum de 30 unități convenționale, echivalentul a 1.500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, sancțiune care se situează la limita minimă prevăzută de norma contravențională.

Prin urmare, nu se poate reține că sancțiunea ar avea un caracter excesiv sau disproporționat, dimpotrivă, aceasta reflectă o individualizare favorabilă contravenientului, fiind orientată spre realizarea scopului preventiv și educativ al răspunderii contravenționale.

Colegiul constată că, la stabilirea sancțiunii, agentul constatator a avut în vedere împrejurările concrete ale cauzei, natura și gravitatea faptei săvârșite, persoana contravenientului și limitele sancțiunii prevăzute de lege, nefiind identificate circumstanțe care să justifice aplicarea unei sancțiuni diferite sau înlăturarea răspunderii contravenționale.

În aceste condiții, ținând cont că vinovăția lui CREȚU Iurie a fost dovedită printr-un probatoriu suficient, pertinent și concludent, Colegiul apreciază că sancțiunea aplicată este una echitabilă, proporțională și aptă să realizeze scopul prevăzut de lege, atât sub aspectul prevenirii săvârșirii unor noi încălcări ale regulilor de circulație rutieră, cât și al responsabilizării contravenientului cu privire la obligațiile care îi revin în calitate de participant la trafic.

12. Examinând criticile formulate prin cererea de recurs, Colegiul penal constată că acestea nu relevă existența vreunuia dintre temeiurile de casare prevăzute de art.466 Cod contravențional. În conformitate cu art.470 Cod contravențional, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate numai în limitele motivelor invocate de recurent. Prin urmare, controlul exercitat de instanța de recurs are ca obiect verificarea eventualelor erori de drept sau de fapt care ar fi putut influența soluția pronunțată de prima instanță.

Analizând Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), Colegiul constată că aceasta a fost pronunțată cu respectarea cerințelor art.457–458 Cod contravențional, instanța de fond examinând cauza sub toate aspectele relevante, administrând și apreciind probele în ansamblul lor și expunând argumentele care au fundamentat soluția adoptată. Totodată, hotărârea contestată corespunde cerințelor art.462 Cod contravențional, cuprinzând descrierea situației de fapt reținute, analiza probelor administrate, motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de contravenient, precum și temeiurile de drept care au justificat respingerea contestației.

Colegiul nu identifică încălcări ale dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Contravenientului i-a fost asigurată posibilitatea efectivă de a contesta procesul-verbal, de a formula apărări, de a administra probe și de a beneficia de examinarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu presupune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de părți, fiind suficient ca acestea să examineze aspectele esențiale ale cauzei și să expună motivele pe care își întemeiază soluția. Totodată, Curtea a reținut că, atunci când instanța de apel sau de recurs este de acord cu argumentele instanței inferioare, aceasta poate să le însușească fără a fi obligată să le reproducă integral (*Garcia Ruiz c. Spaniei*). Raportând aceste principii la prezenta cauză, Colegiul constată că prima instanță a oferit o motivare completă și coerentă asupra tuturor aspectelor relevante, analizând atât legalitatea procesului-verbal, cât și temeinicia acestuia, precum și toate apărările formulate de contestatar.

Argumentele invocate în recurs reprezintă, în esență, reiterarea susținerilor formulate în fața instanței de fond, fără a evidenția existența unor erori de drept ori de fapt care să infirme concluziile acesteia. Recurentul nu a prezentat probe noi și nici argumente juridice de natură să răstoarne constatările instanței de fond sau probatoriul administrat în cauză, limitându-se la exprimarea dezacordului față de soluția pronunțată.

În consecință, Colegiul penal constată că Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) este legală, întemeiată și suficient motivată, neexistând temeiuri pentru casarea acesteia, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii atacate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către avocata Doina CREȚU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional Iurie CREȚU și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3235/2024 din 01 aprilie 2025, fără modificări.

13. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către avocata Doina CREȚU în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional Iurie CREȚU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3235/2024 din 01 aprilie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria /nr. MAI06 645369 din 31 iulie 2024, în privința lui **Iurie CREȚU,** în temeiul art.238 alin.(3) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI